

TOT

de Rafael Spregelburd
una producció de

Premi Projectes Escènics Ajuntament Palma

Distribució: La Lucky (Soco) Tel. 630405785 mail: socolaluckycat@gmail.com

SINOPSIS DE **ToT**

Una pila de faules morals, com les d'Esop, però sense animals.

Una mena de vídeo educatiu per aprendre llengües exòtiques.

Una obra molt simple i molt pomposa sobre **tot**.

Sobre absolutament tot allò que succeeix quan un poble decideix anomenar-se a sí mateix per un sol nom; quan un poble decideix atorgar-se una identitat i atènyer-se a ella.

¿Per què tot estat esdevé burocràcia?

¿Per què tot art esdevé negoci?

¿Per què tota religió esdevé superstició?

Uns acolorits buròcrates decideixen cremar la seva oficina, però mai comprenen molt bé el per què. Uns parents s'enfronten com salvatges per la conflictiva transformació d'algunes de les seves pertinències en obra d'art. Un bebè malalt durant una tempesta desencadena tots els terrors ancestrals, inexplicables, que no es poden dir amb paraules. Com els escarabats. Si la història és –efectivament– un “procés sense subjecte”, ¿què fan els subjectes amb la seva experiència personal? ¿On ho guarden **tot** aquests pobres subjectes que som?

Rafael Spregelburd

FITXA ARTÍSTICA:

Estrenada en espanyol i alemany per la companyia **El Patrón Vázquez** el 19 de març de 2009 a la sala Studio del teatre **Schaubühne am Lehniner Platz**, Berlín, Alemanya.

Text i Direcció: **Rafael Spregelburd**

Companyia: **Mentidera Teatre - Produccions de Ferro**

Actors: **Cristina Cervià, Toni Gomila, David Planas, Albert Prat i Meritxell Yanes**

Ajudant de direcció: **Francisco Baglietto**

Música original: **Zypce**

Producció executiva: **ETERI – Montse Prat, Txell Felip**

Adaptació escenografia: **Ricard Prat**

Vestuari: **Judith Torres**

Disseny il·luminació: **August Viladomat**

Producció tècnica: **Punt de Fuga, Logística tècnica d'espectacles s. l.**

Vídeo: **Alejo Varisto**, amb la col·laboració de **Juan Schnitman i Agustín Mendilaharsu**

Traducció al català: **Marc Rosich**

Producció de: **El Canal, Centre d'Arts Escèniques Salt / Girona. Premi Quim Masó. Premi Projectes escènics Ajuntament de Palma. Mentidera Teatre i Produccions de Ferro.**

Amb la col·laboració de: l'Institut Català de les Indústries Culturals, Ajuntament de Girona, Ajuntament de Bescanó, Sala La Planeta, Institut Ramon Llull, Casal Català de Buenos Aires.

Agraïments: Família Pagans, Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya de Buenos Aires.

Durada de l'espectacle: 2 hores

GÈNESI DEL TEXT:

Es tracta d'un text escrit originàriament per Rafael Spregelburd per a la seva companyia "**El Patrón Vázquez**" com a treball comissionat pel teatre **Schaubühne** de Berlín, per formar part del **Festival Internacional d'Autors i Ideologia**, que va ser dut a terme a Berlín entre el 19 i el 29 de març de 2009.

Per aquesta etapa, van decidir tancar aquest capítol del programa conceptual "**60 anys d'Alemanya. Aproximació a una identitat incòmoda**" amb una trobada d'obres internacionals, amb les que ampliar el diàleg sobre les relacions entre història i ideologia.

La inclusió d'obres d'Alemanya, Polònia, Regne Unit, Israel, Palestina i Argentina al projecte no és casual: es tractava d'autors que havien col·laborat amb la Schaubühne anteriorment, però que a més podrien aportar mirades originals pel context alemany. Els processos polítics en aquests països i els seus contextos difereixen enormement, si bé tots s'han vist influïts per macroprocessos d'índole global.

Les qüestions fonamentals que il·luminen el material sobre el que s'ha basat l'obra són: ¿què és el que –en un determinat moment– es converteix en la "identitat" d'un poble? ¿Quins són els factors sociopolítics que manipulen la seva ideologia? ¿Què els hi fa la Història als Pobles? ¿Som conscients d'aquesta pertinència de les ideologies a un sistema que les produeix? Si és cert que "La Història és un procés sense Subjecte", ¿què fan llavors les persones amb la seva subjectivitat, on es conserva aquesta?

L'objectiu més ambiciós del projecte és –evidentment– tendir una xarxa comparativa i tractar d'aportar una mirada lúdica (teatral i responsable, encara que poc científica i probablement molt qüestionable) sobre processos ideològics que han entrat globalment en crisi, i que en cada país o cultura han generat respostes socials diferents.

Als autors se'ls va convidar a escriure lliurement sobre aquests temes.

La resposta de **Spregelburd** a aquests imperatius ha estat completament personal. Coneixent la seva relació amb l'escriptura teatral, ell afirma: "se'm feia evident que esperaven de mi una "traducció" d'aquests aspectes ideològics en el disseny d'un món dramàtic personal, no informatiu ni periodístic, que fes d'alguns procediments originals, i que aportés una perspectiva representativa d'alguna de les línies de producció que imperen a la meua ciutat:

- (a) independència dels models d'"estabilitat teatral" estatals,
- (b) autoorganització de las companyies d'actors,
- (c) desenvolupament d'una literatura dramàtica molt vinculada a la dinàmica de l'assaig, més que a la de l'escriptori."

"Todo" PER L'AUTOR:

El derrumbe de las ideologías, o al menos de algunas de ellas que se pretendían totalizadoras, parece tener en Alemania fecha, nombre y apellido. La Caída del Muro ha cristalizado en una imagen de derrumbe (concreta y analógica) la historia de dos fracasos enormes, dos macrosistemas agónicos que en la cercanía borrosa y confusa de la breve Historia se han llamado (casi por error u omisión) "capitalismo" y "comunismo". Dos falsas oposiciones caen en picada como pájaros heridos. Por un lado, al este, la ilusión de un sistema social más justo legitimado por un gobierno que represente al proletariado (algo que todavía nunca ha tenido lugar). Y por otro lado, al oeste, la broma más grotesca del mundo occidental: que las leyes del mercado te harán libre.

La Schaubühne decide revisar este derrumbe. ¿Por qué no? Si los historiadores, los políticos, los periodistas, los sociólogos lo han hecho, y casi siempre con dudosos resultados, ¿por qué no el teatro, que dispone de extrañas herramientas para decir lo indecible, para configurar lo impreciso y ponerlo en acción?

Mírenlo un momento desde nuestra perspectiva argentina: un teatro europeo de enorme prestigio nos solicita una obra -una reflexión teatral- que yo interpreto más o menos de la siguiente manera: ¿qué ocurría en tu lejano país mientras que en Berlín se caía el muro?

El encargo me aterra y me da un poco de gracia. El primer acto reflejo es el de revertir orgullosamente la pregunta: si mi país fuera centro, y no periferia, yo me atrevería a pedirles a mis amigos alemanes algo igualmente audaz: ¿qué pasaba en tu Alemania mientras mi país se despedazaba en especulación financiera, en hiperinflación, en corrupción mercantil? ¿Qué ocurría con tu pueblo mientras la Argentina se transformaba en el laboratorio neoliberal del mundo occidental, y -como un triste atolón para experimentos atómicos- se probaban aquí las fórmulas extremas que un par de décadas después habrían de evidenciar los límites siniestros del mundo capitalista?

Pero no somos centro; somos el imaginario salvaje de vuestro Centro, de un mundo organizado, productor de categorías cerradas, que se ha reservado un hemisferio al sur de todo donde las grandes ideas (si las hay) sean expresadas en imprecisas lenguas desconocidas, periféricas, que sirven como excepción y nunca como regla.

Acepto preocupado y feliz el desafío, pero no esperen otra cosa que fricción.

Porque mi teatro, como gran parte del teatro de mi ciudad, es híbrido y mestizo y guarda una extraña relación con las ideas. Nunca he abordado un teatro temático. Cada vez que me parece que es demasiado posible precisar la tesis (el tema de mi obra, o mi punto de vista sobre él) hago girar los engranajes y tuerzo las tramas, hasta que el mundo sobre

el escenario logre el mayor grado de independencia posible respecto del sentido común. Hasta que mis obras logren lo que nosotros, seres sociales e históricos, no podemos lograr en la vida real: la libertad absoluta para imaginar lo "otro".

Porque la suposición previa de que asistimos a un derrumbe de estructuras ideológicas que se habían sostenido durante la modernidad (si bien es un pensamiento bastante difundido y bastante demostrable en el mundo de las ideas y la sociología) no necesariamente garantiza buen teatro. Ni extrañamiento.

El arte de construir teatro cuando la solicitud está tan evidentemente dirigida a una verdad, o a una suposición que le es previa, radica, creo yo, en la manera de hibridizar estos enunciados hasta presentarlos de manera nueva, desconocida, y ambigua. Es un modo de trabajo que conozco bastante, si bien para la Europa central sigue revistiendo un carácter más bien exótico, y –en el peor de los casos- incluso no del todo agradable.

Entiendo que esto pueda significar un problema. Mis obras en Alemania no han dejado de traerme agrisulces (pero intensos) malentendidos, y esto es lógico en un país donde la palabra "mensaje" y la palabra "embajada" es la misma palabra: "Botschaft". ¿Cómo entregarles a los amigos alemanes un teatro sin "mensaje" pero que oficie de todos modos de "embajador" de este extraño país, donde la historia, la política o las artes han construido mundos de connotaciones muy diferentes de las suyas?

Yo insisto, terco y plano como la Pampa. Algo se entenderá. Y creo en el intercambio. Porque en los márgenes de los sistemas centrales pueden crecer esas raras especies narrativas que prescinden de los presupuestos del mundo, a riesgo de constituirse en diccionarios ilegibles de cosas fantásticas.

La pregunta sobre la ideología entraña una estrecha relación con la pregunta sobre el concepto de pueblo. ¿Qué es lo que –en un determinado momento- se convierte en la "identidad" de un pueblo? ¿Y qué les hace la Historia a los pueblos? ¿Hasta qué punto somos conscientes de esa pertenencia de las ideologías al sistema implacable que las genera? ¿Creemos que nuestra identidad es casual? Somos un pueblo distinto de otros en algunos aspectos: somos una solidaridad compartida ante el espanto de cada uno de nuestros derrumbes colectivos.

En fin; yo hago teatro, y respondo pocas de estas preguntas. Nadie que busque las respuestas a tales cuestiones iría a saciar ese apetito en un sitio tan poco serio como un teatro. Por el contrario, me he permitido el placer amargo de no responder nada y construir apenas un puñado de fábulas, con personajes en desesperada calma que puedan expresar estas preguntas en carne viva. Como en una especie de video educativo para aprender lenguas exóticas, estos temas han generado en "El Patrón Vázquez" el deseo de hacer una obra muy pomposa y muy simple sobre absolutamente

todo. Sobre todo aquello que pasa cuando un pueblo decide llamarse a sí mismo por un solo nombre.

¿Por qué todo estado deviene burocracia?

¿Por qué todo arte deviene negocio?

¿Por qué toda religión deviene superstición?

Unos coloridos burócratas deciden quemar su oficina, pero nunca comprenden muy bien por qué. Unos parientes se enfrentan salvajemente por la conflictiva transformación de algunas de sus pertenencias en obra de arte. Un bebé enfermo durante una tormenta desata todos los terrores ancestrales, inexplicables, que no caben en las palabras. Como las cucarachas.

Si la Historia es efectivamente un "proceso sin sujeto", ¿qué hacen los sujetos con su experiencia personal? ¿Dónde la guardan?

Rafael Spregelburd, Buenos Aires, 1 de març de 2009

CURRÍCULUMS:

Mentidera Teatre

Mentidera Teatre és una companyia que sorgeix del lligam que s'estableix entre les actrius **Cristina Cervià** i **Meritxell Yanes**. Neix després d'una trajectòria d'anys presentant diferents espectacles de petit format arreu de Catalunya: ***MD ritus de tinta negra, Sobre blanc, Quart entre molts germans, Paisaxe...***

En aquests anys **Mentidera Teatre** s'ha envoltat de diferents col·laboradors amb els quals ha treballat en variades propostes fins arribar a la consolidació d'un nom i una manera d'entendre l'espectacle. En aquests espectacles hem tingut la oportunitat de treballar amb artistes de diferents disciplines artístiques: ballarins, actors, músics, cantants, artistes visuals, escriptors...

L'abril del 2006, després d'aquest llarg procés de treball, i amb voluntat de consolidació, decidim constituir-nos legalment, amb la voluntat de continuar i anar més enllà en les nostres propostes. Ja com a **Mentidera Teatre** creem una adaptació del Diari d'Anna Frank, ***La Casa del darrere*** (espectacle que des de la seva estrena el 2005 encara es segueix de representant, fent temporada, entre d'altres, al Teatre Regina l'abril del 2007), produïm i interpretem l'espectacle de creació pròpia ***Miniatures Violentes*** (Versus Teatre, maig del 2007), i per últim l'any 2008 estrenem l'espectacle ***Petó Públic*** d'Àngel Burgas i dirigit per **Rosa Maria Sardà** (Temporada Alta 2008 i temporada Sala Muntaner març 2009) . També som les impulsores i artífexs de projectes que s'han pogut veure als escenaris del Festival Temporada Alta: ***Rient cap a la Foscó*** (2003), ***Sota el bosc lacti*** (2004), ***La vetlla Fúnebre*** (2005), i més recentment del tan aclamat ***Lúcid*** (premi de la crítica 2007 millor actriu i millor text).

Produccions de Ferro

És una empresa productora d'espectacles i gestió cultural que des del 1998 ha participat en la fundació i creixement de companyies d'animació infantil, teatre infantil i per a adults, i ha desenvolupat una intensa tasca en el sector de les arts escèniques a les Illes Balears.

Les principals estrenes són **Extrems** (2009) de W. Mastro Simone. Direcció d'Antonio Calvo. Coproducció amb el Teatre Principal de Palma. **El lloc de l'home feliç** (2009) Dramatúrgia i direcció de Cristina Cervià sobre la figura d'Hermen Anglada Camarasa en el 50è aniversari de la seva mort. Encàrrec de la Fundació 'la Caixa'. **Vis a Vis a Hawaii** (2008) de J.L. Alonso de Santos. Direcció de Paco León. **Cos de dona** (2007) de Miquel Mestre. Direcció de Cristina Cervià –Premi Projecte Alcover 2008 i Premi Millor Espectacle de la Temporada (Assoc. Teatres Públics de les Illes Balears)-. **Un dia d'estiu** (2006) d'Slawomir Mrozek. Direcció de Màrius Hernández -Premi Projecte Alcover 2007-. **El doctor Burbulla i la fabulosa rondalla den Martí Tacó** (2005) de la rondallística de Mn. Alcover. **Memòries d'un reclam** (2004) de Manuel Picó –Premi Projecte Alcover 2005; Marató de l'Espectacle 2005; Premi al millor espectacle dels dimarts al Teatre del Mar-. **Domos** (1999), de Dario Fo i Franca Rame -Premi a la millor interpretació masculina a la mostra de teatre de Barcelona, 2001; 3er. Premi als concursos de Mislata, Valencia '99 i Terrassa 2000-.

L'activitat de **Rafael Spregelburd** es múltiple: format com actor teatral, la seva activitat en paral·lel com a dramaturg i director li han donat a la seva obra una projecció internacional que el situa entre els creadors més rellevants de la seva generació i ha obtingut més de 50 premis d'entre els quals: el **Tirso de Molina** (Espanya), **Casa de las Américas** (Cuba), el **Premio Municipal**, el **Premio Argentores**, els Premis **Teatro del Mundo**, **Clarín**, **Trinidad Guevara**, **Florencio Sánchez** i **María Guerrero**, entre d'altres, per la seva feina com actor, director, dramaturg i traductor.

Fundador de la companyia **El Patrón Vázquez**, s'ha presentat en nombrosos festivals d'Espanya, Alemanya, França, Itàlia, Anglaterra, Gales, Suècia, Suïssa, República Txeca, Eslovàquia, Portugal, Colòmbia, República Dominicana, Brasil, Uruguai, Mèxic, Equador, Cuba, Xile, Estats Units i Veneçuela.

Ha estat autor comissionat del **Royal Court Theatre** de Londres, autor en residència al **Deutsches Schauspielhaus** d'Hamburg i a la **Akademie Schloß Solitude** de Stuttgart, director convidat per la **Schaubühne** de Berlín, el **Staatstheater** i el **Theaterhaus** de Stuttgart, el **Schauspielfrankfurt** de Frankfurt, el **Nationaltheater** de Mannheim; algunes de les seves obres s'han estrenat als prestigiosos teatres: el **Münchener Kammerspiele** de Munich, el **Théâtre de Chaillot** de París, el **Théâtre National de Bretagne** de Rennes, el **Teatro Helénico** de Mèxic DF, el **Kosmos Theater** de Viena, el **Luzerner Theater** i el **Basler Theater** de Suïssa, el **Théâtre de L'Orangerie** de Ginebra, **Studio 66** de Vancouver, **PS122** de New York, la **Sala Beckett** de Barcelona, la sala **La Planeta** de Girona, el **National Theatre Studio** de Londres, el **Lope de Vega** de Sevilla, etc.

La seva obra inclou més de trenta títols i ha estat traduïda a l'anglès, francès, italià, alemany, portuguès, suec, català, xec, eslovac, polonès, croata i neerlandès, i publicada a Argentina, Espanya, Mèxic, Alemanya, República Txeca, Eslovàquia, Itàlia i França.

En cinema, ha participat com a actor en nombroses pel·lícules: **La Ronda** (de

Inés Braun, 2008), **Agua y sal** (de Alejo Taube, 2009), **El hombre de al lado** (de Gastón Duprat-Mariano Cohn, 2009), **Animalada** (de Sergio Bizzio, 2001), **Blue tango in Buenos Aires** (d' Alexandra Prusa, 2005), **Si sos brujo** (de Caroline Neal, 2006), **Historias extraordinarias** (de Mariano Llinás, 2008), **Música en espera** (d' Hernán Goldfrid, 2008).

Ha dictat cursos i tallers en institucions d'arreu: el **CAT** de Sevilla, la **Sala Beckett** de Barcelona, el **Festival de Badajoz**, el **FIT** de Cádiz, l' **Iberoamericano** de Bogotà, el **Festival de Caracas**, el **Wiener Festwochen** de Viena, la **Universität Freiburg**, la **UNAM** de Mèxic, la **Universidad Diego Portales** de Xile, la trobada de **Stücke 09**, de **Mülheim**, el Encuentro de Dramaturgos de **Querétaro** a Mèxic, la **Casa de las Américas** de Cuba, la **Casa de América** de Madrid, la sala **La Platea** de Madrid, etc.

Es traductor teatral de l' anglès i de l'alemany, i responsable de las traduccions argentines de Harold Pinter, Steven Berkoff, Sarah Kane, Wallace Shawn, Marius von Mayenburg, Reto Finger y Petr Zelenka. Ha rebut el **Premio Teatro del Mundo** per les seves traduccions de Pinter i Berkoff.

Algunes de les seves obres més destacables són: *Destino de dos cosas o de tres* (1992), *Cucha de almas* (1993), *Remanente de invierno* (1995), *Cuadro de asfixia* (1996), *Raspando la cruz* (1997), *La inapetencia* (1996), *La extravagancia* (1997), *La modestia* (1999), *La escala humana* (2000), *Un momento argentino* (2001), *La estupidez* (2003), *Bizarra* (2003), *El pánico* (2003), *Lúcido* (2006), *La paranoia* (2007), *Buenos Aires* (2007), *Acassuso* (2007), *Bloqueo* (2007), *La terquedad* (2008) y *Todo* (2009).

Estudia al Col·legi del teatre de Barcelona on acaba el 2004. També ha passat per l'Escola de teatre El Galliner de Girona, i difrents cursos de formació teatral amb Peter Bridgmont, Pep Vila, Konrad Zschiedrich, entre d'altres.

Actualment és membre i fundador de la Cia. Elnacinalnoensvol.

Com actor de teatre ha participat en diferents muntatges teatrals com ara:

2010 **ESQUIVEL! Una comèdia estereofònica** autor i direcció de Llätzer Garcia. **Vull ser Bernard-Marie** autor i direcció Àlex D. Capo. **H.i.M** d'Àlex D. Capo i Txema Stamfford. 2009 **Novembres** de F.Dostoieski i L. Norén. Direcció: Pere Puig. **La Silibararera (o quantes galetes pots posar-te a la boca fins que se't deixi d'entendre)** de Txema Stamfford. Direcció: Txema Stamfford i Ester Nadal. 2008 **Boris Godunov** de David Plana i Àlex Ollé. Direcció: Àlex Ollé i David Plana. Cia. La Fura dels Baus. 2006 **The Homecoming** de Harold Pinter. Direcció: Alex D. Capo. **Quotidiania Delirant** Historietes de Miguelanxo Prado. Direcció: Eles Alavedra. **SAM** Peces curtes de Samuel Beckett. Direcció: Abel Coll i Llätzer Garcia. 2005 **Bartleby** de Herman Melville. Direcció: Ever Blanchet. 2004 **Selaginell-les (o la tragedia d'una cabra)** de Txema Stamfford. Direcció: Peter Gadish i Txema Stamfford. **Minim-mal Show** de Sergi Belbel i Miquel Górriz. Direcció: Mercè Lleixà. **Baal** de Bertolt Brecht. Direcció: Abel Coll.

2002 **Estercolàcies I i II** de Txema Stamfford. Direcció: Txema Stamfford.

Com actor de cinema: 2010 **Catalunya Über Alles,** de Ramon Térmens. Direcció: Ramon Térmens. Produïda per Segarra Films. 2009 **Cuatro Estaciones,** de Marcel Barrena. TV movie. Direcció: Marcel Barrena. 2007 **Mirant al cel,** de Jesús Garay. Llargmetratge documental. Direcció: Jesús Garay. **Hoy no se fía, mañana sí,** de Francisco Avizanda. Llargmetratge. Actor principal. Direcció: Francisco Avizanda.

Com a actor de televisió: 2005/2007 **Ventdelplà.** Actor secundari. Direcció: Lluís Maria Güell. 2004 **Jet lag** de T de Teatre. Actor de repartiment al capítol "Enigmes". Direcció: Sònia Sánchez.

Actualment és membre fundadora de la companyia **Mentidera Teatre**, juntament amb Cristina Cervià

El 1998 acabant els seus estudis de teatre funda la companyia d'animació i teatre El Vestidor fent l'espectacle **Fuga d'idees** Direcció de Montserrat Mitjans. Juntament amb la Cristina Cervià participa als espectacles **Sobre blanc, Quart entre molts germans, Paisaxe, Sota el bosc Lacti** entre d'altres. El 2000 participa a **Descompensació, Insignificant: Deformatat, Un sant sopar europeu**, Dir. Carme Portachelli i a **El mort i qui el vetlla** escrita i dirigida per Lluís-Anton Baulenes. El 2001 **El Temps se'ns menja** Dir. Marta Fluvià. I **Chaó Rodríguez**, Dir. Xavier Ricard i Ivan Benet. El 2002 **Polvòdrom** amb direcció de Pep Tosar i **Nyac Nyam** direcció de Marta Fluvià. El 2003 amb Mentidera teatre i sota direcció de Sílvia Ferrando participa **Rient cap a la Foscó**. El 2004 sota direcció de Jordi Vilà, **Ariadna, al laberint grotesc** de Salvador Espriu i la lectura dramatitzada de **Sota el Bosc Lacti** presentada a temporada Alta. El 2005 Presentada a temporada alta **La vetlla fúnebre** de Jordi Vilà i amb Mentidera Teatre **La casa del darrere**. El 2006 escrita i dirigida per Rafael Spregelburd **Lúcid**. El 2007 **Bondat** de Michael Redhill dirigida per Pere Puig. 2008 amb Mentidera Teatre i Sala Muntaner estrena **Petó Públic** amb direcció de Rosa Maria Sardà. 2009 **Novembres** sota direcció de Pere Puig i **La Festa** amb direcció i dramaturgia de Jordi Prat.

Ha participat en la producció de **La Vetlla fúnebre, Atlas, o antes de llegar a Barataria** de la Cia. Mal Pelo, **Cómo Casas** dirigit per Ernesto Collado , Producció i regidoria de **Rient cap a la foscó**, i és fundadora de **La Troca Promocions Artístiques**.

CRISTINA CERVIA SANCHEZ, Girona, 1965.

Membre fundadora de la companyia **Mentidera Teatre** juntament amb Meritxell Yanes.

Durant més de deu anys va formar part de la companyia El Talleret de Salt participant en els muntatges: **Càndid, Prendre Partit, Tartuf, L'Hort dels Cirerers, Nit de Reis**. I en nombroses obres de teatre familiar.

Recentment ha desenvolupat la seva activitat artística com a actriu en muntatges com: **Alícia, Alaska i altres deserts, Molts record per a Ivanov, Petó Públic, Bondat, Lúcid, Miniatures Violentes, La Vetlla Fúnebre, Rient cap a la foscor, Rèquiem**, treballant amb directors com: Carlota Subirós, Rosa Mª Sardà, Rafael Spregelburd, Xicu Masó, Carles Alfaro, Konrad Zschiedrich i Ferran Madico, entre d'altres.

Ha participat en nombrosos espectacles i audicions musicals per a tots els públics, col·laborant amb diferents formacions musicals: **Conjunt Orquestral de Girona, Orquestra de Cadaqués, Simfonieta, Jove orquestra Athenea, Orquestra Hummel de Bratislava**.

En el camp de la direcció escènica, ha dirigit: **El lloc de l'home feliç, La casa del darrere, Cròniques d'un Capvespre, Cos de dona** i el musical **Els últims cinc anys**.

El 2007 va rebre el premi de la crítica a millor actriu per la seva interpretació a **Lúcid**.

Del 2001 al 2008 ha treballat regularment d'ajudant de direcció de la cia. de dansa **Mal Pelo**, en els espectacles: **L'animal a l'esquena, Atrás los ojos, An (el silenci), Bach, On a remplacé les coqs, El llenguatge secret de les dones, Atlas** i **Testimoni de Llops**.

Ha fet la dramaturgia, dirigit i actuat en diverses propostes de poesia, treballant autors tant diversos com: **Rosalía de Castro, Josep Carner, Jorge-Luis Borges, Pere Quart, Manuel Rivas, Dylan Thomas, Palau i Fabre, Mª Àngels Anglada, Gil de Biedma i Antonio Machado**.

Els seus inicis són a la companyia '*Aranyes teatre*' i '*Produccions de Ferro*' la seva companyia actual.

Ha treballat principalment a les Illes Balears, on destaquen els muntatges ***El casament*** (1998) de B.Brecht amb direcció de Pere Fullana, prod del Teatre Principal de Palma; ***La casa en obres*** (1998) sobre la figura i l'obra de Blai Bonet, amb direcció de Pep Tosar; ***Un enemic del poble*** (2004) d'H.Ibsen, direcció de Pep R. Cerdà per a la cia. Teatre de Què; ***La mort de Vassili Karkov*** (2005) amb Iguana Teatre, i amb les companyies pròpies, entre d'altres, ***Memòries d'un reclam*** (2004), de Manuel Picó, ***Un dia d'estiu*** (2006) d'Slawomir Mrozek i direcció de Màrius Hernández, o ***Extrems*** (2009), de W.Mastrosimone i direcció d'Antonio Calvo.

Habitual de la televisió autonòmica IB3 ha participat a les sèries ***Vallterra*** (2005). ***Laberint de Passions*** (2006 i 2007) i ***Llàgrima de Sang*** (2008 i 2009).

Com a gestor cultural ha dirigit el Teatre d'Artà (2000-2004), el Teatre de Petra (2005-2006), i la companyia Produccions de Ferro (des de 1998 fins l'actualitat), on destaquen les produccions ***Cos de dona*** de Miquel Mestre i direcció de Cristina Cervià, premi al millor espectacle de la temporada 2008; ***El lloc de l'home feliç***, també dirigit per Cervià (2009); ***Jaume I a la recerca de les paraules perdudes*** (2008) etc ; i les seleccions per representar Balears a les gires del Projecte Alcover 2005, 2007 i 2008

DAVID PLANAS LLADÓ, Girona, 1972.

Comença a fer teatre de carrer el 1992 amb les companyies "Tripijoc Teatre" i "Trastobilis Teatre" voltant arreu de l'estat amb els espectacles **Foc, Mecs o Tir Na Noc**. L'octubre del '92 sota la direcció de Quim Lecina estrena "**Allò que tal vegada s'esdevingué**" de Pere Quart dins la programació de Fires de Girona.

Acabats els estudis a l'escola de teatre el Galliner forma companyia amb la directora Anna Rovira durant 4 anys participant al Grec'97 amb **Shwanengesang** o **Favor per Favor**, adaptació de l'obra Becket o l'honor de Déu de Jean Anouilh. També creen espectacles com **Voler Volar** o el **Crit de Yawata**, així com un recital de poesia del **Romancero Gitano** de Lorca.

Ha participat en nombrosos espectacles i audicions musicals per a públics familiars, col·laborant amb diferents formacions musicals: Conjunt Orquestral de Girona, Orquestra de Cadaqués, Simfonietta, Jove orquestra Athenea, Orquestra Hummel de Bratislava.

El 2004 estrena l'espectacle infantil **Pirata** i sota la direcció de Cristina Cervià i dins Temporada Alta la lectura dramatitzada de **Sota el bosc Làctic** de Dylan Thomas. Aquest mateix any i amb direcció de Jordi Vilà participa en el muntatge sobre textos d'Espriu **Ariadna al laberint grotesc**.

El 2005 amb la direcció de Victòria Szpungber **Miniatures Violentes** i **La vetlla fúnebre** amb la direcció de Jordi Vilà.

El 2006 escrita i dirigida per Rafael Spregelburd **Lúcid** nominada als premis butaca com millor espectacle de petit format i millor actriu i premiada per la crítica de Barcelona a la millor actriu i al millor text.

El 2007 sota la direcció de Pere Puig **Bondat** de Michael Redhill presentada a la Biblioteca de Catalunya l'octubre del 2008. El 2008 participa també dins Temporada Alta a l'espectacle **La Marea** de Mariano Pensotti.

2009 **Alaska i altres deserts** sota direcció de Xicu Masó que es va veure el Març del 2010 al Teatre Tantarantana.

DADES DE CONTACTE

DISTRIBUCIÓ TOT:

La Lucky (Soco) Tel. 630405785

mail: socolaluckycat@gmail.com / laluckyserveis@gmail.com

INFORMACIÓ TOT:

MENTIDERA TEATRE

Meritxell Yanes i Cristina Cervià

Tel. 616582868

mail: mentidera@mentidera.com

www.mentidera.com

PRODUCCIONS DE FERRO

Toni Gomila

Tel. 647448499

mail: antonigomila@deferro.org

www.deferro.org

Mentidera
teatre

